

T.V.-LIEFHEBBERS

De eerste zaterdagavond in april 1961. Honderdduizenden gezinnen zitten behaaglijk om het t.v.-scherm geschaard, ook dat van één van de ambtenaren van de Plantenziektenkundige Dienst in Wageningen.

Het begin van het programma is echter al direct anders dan gewoonlijk: wat 'n erbarmelijk geluid!

Een half uur later wipt het gezinshoofd bij de burens binnen en informeert naar de geluidskwaliteit van hun apparaat. Prima!

Hoofdschuddend verschijnt hij weer in eigen kring om de verdere avond te staren naar een helder beeld en te luisteren naar een irriterend geluid.

De volgende morgen moet hij er het zijne van hebben. Hij schroeft de achterplaat los en ontwaart in de doolhof van buizen, draden en lampen een hoop rommel tussen beeldbuis en voorruit, o.a. kapotgevreten schuimplastic. Ineens krijgt hij een ingeving, zet de achterplaat weer in, plaatst het toestel op tafel en onderneemt de aanval met behulp van kat en breinaald. De eerste wordt aan de achterzijde van het apparaat op post gezet, met de tweede port hij door één van de sleuven onder de beeldbuis, in het inwendige van het toestel.

Binnen een minuut schiet de boosdoener door de tweede sleuf naar buiten: poeslief maakt zich met een muis uit de voeten.

De radiohandelaar heeft zich over het toestel moeten ontfermen en dat kostte onze ambtenaar 3 uur arbeidsloon.

KALVEREN EN RATTEN

Uit het rapport van een onzer buitenambtenaren:

„In de boerderij van . . . te St. Oedenrode was men geweldig tevreden over de bestrijding (van de ratten — red.) welke 12 dagen voor mijn bezoek was uitgevoerd.

De boer en zijn vrouw vertelden dat men daar net voor de bestrijding een ziek kalf had. De ratten vreten gewoon een stuk uit de wang en een oog werd geheel uitgevreten. Men heeft het kalf toen moeten laten afmaken.

Andere kalveren wilden niet groeien, ze vreten niet. Nu de ratten weg zijn, gaat het ineens goed. De mensen waren hierdoor zeer blij gestemd”.

STIEREN EN RATTEN

Uit een ander wekrapport van dezelfde buitenambtenaar:

„Vooraf in een boerderij te Teteringen kwamen veel ratten voor. Volgens de boer wilden drie jonge stieren niet vreten door de vele ratten welke in de stal rondliepen. Ze werden telkens opgejaagd.

Het is nu echter rustig geworden en het is wel frappant dat de stieren een paar dagen na het uitleggen van het bestrijdingsmiddel weer zijn begonnen te vreten. Alle rattengaten waren nu dicht”.

PAS OP DE MEE-ETERS!

Het is nog niet zo heel lang geleden, dat bij een pluimveehouder in het oosten van het land, waar in een van de hokken 66 ratten werden gedood, deze schadelijke kostgangers in twee weken tijd ongeveer 50 kg kippevoer voor hun rekening namen.

De pluimveehouder had in die periode ca. f 17.50 meer uitgegeven dan nodig was.

GOED WERK

De gemeentelijke rattenbestrijder in Deurne behandelde in 1959: 414 objecten, in 1960: 368; in de eerste 3 maanden van dit jaar waren het er al weer 151. Al deze objecten werden met cumarine-mengpoeder onder handen genomen.

De gemeentelijke bestrijder in Loon op Zand heeft in 1960 voor de rattenbestrijding 840 bezoeken afgelegd.

DE GEMEENTE IS TOCH VOORDELIGER!

In maart van dit jaar werd door de gemeente Maastricht het spoorwegemplacement aldaar behandeld in verband met de vele ratten.

Voorheen gebeurde dit door een partikuliere bestrijder, die hiervoor f 1300.— in rekening bracht.

De gemeente kon voor f 38.— eenzelfde resultaat bereiken.

'n Winst voor de Ned. Spoorwegen van f 1262.—.

NA 10 JAAR RATVRIJ

De eigenaar van een boerderij in Horst vertelde ons dat hij, zolang hij daar woonde (en dat is ongeveer 10 jaar) voortdurend last van ratten had ondervonden.

Benieuwd was hij naar de resultaten van de door ons ingezette bestrijding met cumarine-haver. Maar hij stond verbaasd, want er werden niet minder dan 60 dode ratten gevonden.

DAAR HOREN ZE BESLIST NIET!

In de Raadskelder, gevestigd in een nog nieuw gebouw in het zuiden van ons land, bleken de ratten via het waterslot zowel het dames- als het herentoilet te bevolken. Toen een klant (gelukkig een heer; een dame zou een complete chaos hebben ontktend) de deur van het toilet opende, sprong een rat tegen hem op.

De toiletten werden gesloten en voorzien van een hoeveelheid cumarine-haver, waarvan flink door het ongedierte werd gegeten.

In twee putten van het hoofdriool in de omgeving van de Raadskelder, waar men ook rattensporen vond, werd eveneens vergiftigde haver uitgelegd.

Het WC-bezoek (tenminste van de zijde der ratten) zal nu wel tot het verleden behoren.

F 400 IN 2 WEKEN

Dat het knagend ongedierte van onze meubilering een lang niet altijd gepast gebruik maakt, is onlangs weer eens gebleken bij een firma in bedden, dekens, matrassen, enz. in zuid-Nederland.

Toen men in de winkel een paar bedden van de kant haalde, lagen de vlokken overal in 't rond. In 2 weken tijd hadden de aanwezige muizen kans gezien de bedstellen finaal stuk te knagen, hetgeen de firma een schadepost van f 400 bezorgde.

Na de uitgevoerde bestrijding heeft men geen schade meer ondervonden.

LEVEND HOUT

Enkele maanden geleden was in de gemeente Gilze-Rijen een boerin bezig hout te rapen in de schuur.

In de kamer teruggekeerd, meende ze dat een stuk hout tussen haar rokken was terechtgekomen. Toen ze het tevoorschijn wilde halen, bleek er echter leven in het hout te zitten. Ze pakte de levende plek stevig vast, greep een mattenklopper en smaakte het genoegen een rat dood te kloppen toen deze z'n onveilige schuilplaats had verlaten.

10 KG POTERS VERDWENEN

Onlangs haalde een duitse grenskommies 10 kg pootaardappelen in ons land. Ze werden thuis nog even op zolder gedeponeerd om vóór te kiemen, doch enkele dagen later bleken welgeteld nog 16 poters aanwezig te zijn; de rest was spoorloos verdwenen.

Na een week was het raadsel echter opgelost: de partij werd ontdekt tussen de plafonds, maar moest verder als verloren worden beschouwd.

Ratten konden als de daders worden aangewezen.

RATTENBEETZIEKTE?

Op 23 maart van dit jaar werd in de gemeente Drunen een jong meisje door een rat in de enkel gebeten. Hoewel de wond na 2 dagen hersteld leek, werd het kind daags vóór pasen onwel en begon het been op te zetten.

De huisarts meende aanvankelijk dat dit niets met de rattenbeet uitstaande had, maar ondanks dokters zorgen, voelde het patiëntje zich met de dag zeker: na pasen had ze hoge koorts. Direct werd een antibioticum toegepast, dat onmiddellijk verbetering in haar toestand bracht. Het meisje kon tenminste weer lopen, hoewel de wond nog niet geheeld was. Dat heeft nog enkele weken geduurd.

Noot redactie: Onmogelijk is het niet dat de ziekteverschijnselen verband hebben gehouden met de rattenbeet.

De verwekkers van deze ziekte — leptospiren, doch een andere soort dan die van de ziekte van Weil — kunnen in 't speeksel van de rat voorkomen; 1—2% van de in het wild levende ratten is op die wijze besmet.

De ziekte duurt meestal ongeveer 3 weken en kan, hoewel dit tot de uitzonderingen behoort, een dodelijk verloop hebben.

In verband met de vrij lange incubatietijd (ca. 2 weken) is het altijd raadzaam onmiddellijk doktershulp in te roepen.

op een BISAMRAT

De Haidrabatse Nizam had
een zeer begaafde bisamrat.
Zelfs als de Nizam zwaar verkouden
een toespraak tot het volk wou houden
verstond het volk de Nizam puik:
Die bisamrat sprak bisambuik.

Trijntje Fop